

DVADSIATA ŠTVRTÁ NEDEĽA CEZ ROK B

Každý z nás sme svedkami pri pozeraní televíznych programov, že v najlepšom sa program preruší a skoro 15 minút pozeráme na reklamy, ktoré nás nudia. O každom tovare hovoria samé chvály, aby si ho kúpilo čo najviac ľudí.

Keď Pán Ježiš chce získať záujemcov pre Božie kráľovstvo, máme prvý dojem pri vypočutí alebo prečítaní dnešnej stati akoby nerozumel reklame, pretože hovorí: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nech ma nasleduje.“ Na prvý pohľad nás tieto slová skôr odpudzujú ako priťahujú. Zaprieť sám seba, či vziať kríž – moc to nelahodí, veď načo sa zapierať a ešte k tomu niešť kríž. Nieкто by to nazval nezmyslom v dnešnej dobe. Lenže, nezmyslom je to len pre toho, kto týmto Ježišovým výrazom nerozumie. Skúsme sa nad nimi zamyslieť nie povrchné, ale tak povediac, Ježišovým pohľadom.

Začnime krížom. V utorok budeme sláviť sviatok Povýšenia svätého Kríža, kedy sa tiež zamyslíme nad veľkou hodnotou Kristovho kríža. Kto povrchné chápe zmysel kríža, tak pre neho je kríž nezmyslom, ako sa vyjadril apoštol Pavol, že pre pohanov je kríž bláznovstvom a pre židov potupa. Áno, kto si myslí, že nebeský Otec poslal svojho Syna na kríž, aby sa z jeho utrpenia kochal, tak pri takomto chápaní kríža, samozrejme, nemôže mať človek nadšenie ani pre kríž, ani pre Pána Boha. Hľadme však na kríž vo svetle Svätého písma. Podľa Svätého písma nebeský Otec nerozkázal svojmu Synovi zomrieť na kríži. On poslal svojho Syna na svet, aby každý, kto uverí v Syna, mal večný život. A teraz počujme Ježiša, ako sa on vyjadril k svojmu poslaniu. „Nikto mi život neberie, ja ho kladiem dobrovoľne! (Jn 10, 18). Tak vidíme, že v Ježišovom ukrižovaní nehrá roľu nijaká záľuba Otca v mukách svojho Syna, ale Ježiš chce svojím utrpením na kríži priviesť ľudí k večnému životu i za cenu vlastnej smrti. A že to urobil dobrovoľne, tak sa sám vyjadril: „Až budem vyzdvihnutý na kríž, všetkých pritiahnem k sebe“ (Jn 12, 32). A teraz nasleduje otázka. Aká je príčina, že musel Syn Boží podstúpiť takú hroznú smrť? Nemohol to nebeský Otec inak zariadiť? Nezabudnem na reakciu jednej pútničky, keď mi pri vysvetľovaní Ježišovho utrpenia v Bazilike svätého Hrobu povedala, že sa bude asi rúhať proti Bohu, že dovolil tak kruto trpieť svojmu Synovi. Ja som jej na to odpovedal, že keby poznala silu čo len jedného smrteľného hriechu, tak by uznala, že nikto z ľudí by nebol schopný odčiniť zlobu hriechov, jedine jedna z Božských osôb, a to bola druhá Božská osoba – Syn, ktorý chce priviesť ľudí k večnému životu i za cenu vlastnej smrti na kríži.

A tak isto je to aj so sebazaprením. Ani sebazapieranie sa nemôže predstavovať tak, že Boh sa vyžíva v tom, keď si niečo odriekneme, akoby nás chcel obráť o radosti života. Nie. Sebazapieranie má vnútorný, pozitívny význam pre každého

z nás. Všimnime si športovcov, ktorí tvrdo trénujú telo každodenným cvičením a tiež odriekaním sa jedál, z ktorých by mohli pribrať. Viem, ako sa tešila naša reprezentantka z olympijských hier, keď sa vrátila domov z Tokia, ako by si rada pochutnala na haluškách s bryndzou, no musí sa tohto jedla, ako aj iného zrieknuť. Aj silu ducha si treba pestovať každodenným cvičením. Takým cvičením sú sebazaprenia. Každý deň sa odporúča aspoň v maličkosti sa zrieknuť niečoho dobrého a príjemného, pretože každým, keď aj malým odrieknutím, narastá v ľuďoch sila ducha. Všimnime si, keď si spytujeme svedomie pred svätou spoveďou alebo večer pred spaním, že príčinou každého hriechu je nedostatočné sebaovládanie. To nám nikomu samo nepadne z neba, musíme sa o to sami usilovať, k čomu najlepší prostriedok je sebazapieranie. Koľko je v rodinách nervozity, hnevov, nadávania, trieskania. Koľko, najmä mladých ľudí, podlieha drogám, alkoholu, nezriadenému sexuálnemu životu. Prečo? Lebo členovia rodiny nemajú dost' duchovnej sily. Ale odkiaľ ju majú mať, keď si neukladajú drobné sebazaprenia? Z toho vyplýva, že my kresťania si musíme sebazaprenia obľúbiť. A tu by som zdôraznil, čo nám ponúka svätá Cirkev každý piatok. Ešte stále doznieva najmä v staršej generácii, že v piatok, ako sa vyjadrujú, že nezachovali pôst, sa nesmie jesť mäsitý pokrm. Piatky nie sú pôstne dni, ale kajúcne. To znamená, že v piatok si mám odrieknuť buď mäsitý pokrm, prípadne kávu, alkohol, cigaretu, alebo na pol hodiny sa zrieknuť pozerania televízie alebo počítača a miesto toho si buď prečítať z Písma svätého alebo pomodliť sa posvätný ruženec, krížovú cestu alebo dobrovoľne prísť na svätú omšu, alebo niečo iné. Ak si z tohto vyberiem čokoľvek, mám to obetovať na dobrý úmysel buď za seba, alebo za niekoho, kto to najviac potrebuje. Vtedy to má ten správny účinok tak pre mňa, že sa cvičím v sebazáporoch, ako aj pre toho, za koho to obetujem. Podotýkam, že ak v piatok neurobím žiaden skutok sebazáporu, tak sa dopúšťam ťažkého hriechu, z ktorého sa treba vyspovedať, lebo som porušil cirkevný príkaz.

Nuž, z toho vidíme, že Pán Ježiš nebol zaostalý v reklame, keď pre svoje kráľovstvo vyžaduje kríž a sebazaprenie. Robí to preto, aby sme boli duchovne silní, dokonalí, príjemní, šťastní a večne blažení ľudia.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.